

Hogyan kapta a hó a színét?

Sok évvel ezelőtt, amikor a Földet Teremtőnk megalkotta, nagyon bőkezűen bánt a színekkel, amelyet a növényeknek és állatoknak osztott ki. Olyannyira, hogy mire a Hó meghallotta, hogy színt osztanak, és odaért, hogy egy kis színt kérjen a Teremtőtől, már nem maradt. A hó átlátszó volt.

A Teremtőt kissé megzavarta ez a hiba. – „Sose bánkódj” - mondta a Hónak – „biztos vagyok benne, hogy néhány virág megosztja veled a színét. Sokat adtam nekik. Csak menj és kérdezd meg.”

Így hát Hó elindult, hogy virágokat, és egy kis színt keressen. Nemsokára rábukkant Nárciszra, aki pompásan sárgának tűnt a napsütésben. – „Helló Nárcisz” - mondta Hó – „attól tartok, a Teremtő kifogyott a színekből, és keresek néhányat. Adnál nekem egy kis sárgát?”

Nárcisz fontoskodva intett trombitafejével. "Nem, nem, nem! Attól tartok, ez lehetetlen" – mondta, és arrogáns pillantást vetett Hóra. „Túlságosan elfoglalt vagyok a napsugarak elkapásával. Ha elveszítem a színemet, előfordulhat, hogy nem vesznek észre annyira, és nem kapom meg a növekedéshez szükséges meleget. Menj és keress máshol színeket.”

Hó megvonta nedves vállát, és tovább nézelődött. Nemsokára megpillantotta Harangvirágot, aki olyan nyájasnak tűnt. – „Helló Harangvirág” – mondta Hó. – „Adnál nekem egy kicsit a színedből? A Teremtő azt javasolta, hogy kérjek egy virágtól színt.”

Harangvirág rémülten nézett erre a gondolatra. – „Ó, ne, Hó!” –kiáltotta. „Ez egyszerűen nem lehetséges. Látod, minden tavasszal gyönyörű kék szőnyeget készítek az erdőben. Ha te az én kék árnyalatomban pompáznál, akkor mindenki összekeverhetne minket. Ez nem fog működni. Menj és keress egy másik virágot, amelyik segít neked.”

Szegény Hó kezdte egészen kétségbeesettnek érezni magát. Úgy tűnt, minden virágnak szüksége van minden színére. Ekkor egy kis hangot hallott. A fehér hóvirág volt az. – „Jól hallottam, hogy színre van szükséged, Hó?” – kérdezte Hóvirág. – „Kaphatsz az enyémből. Sok fehérém van. Itt...”

Hóvirág óvatosan lekapart belső szirmai fehérjéből, felfedve az alatta lévő zöldet, és a fehérét Hónak adta, aki azonnal átváltozott ilyen színűre.

A mai napig, ha valaki alaposan megnézi a hóvirágot, láthatja a zöld csíkokat a belső szirmokon, ahol levakarta fehér színét, hogy a hónak adja. Ha pedig havat látsz, az nagyon fehérnek tűnik. De ha egy kis havat a fény felé tartasz, látni fogod, hogy átlátszó. Csak egy kis fehérre volt szükség ahhoz, hogy a hó látható legyen.

A színért cserébe Hó különleges ígéretet tett Hóvirágnak. „Ahogy odaadtad nekem a színedet, én odaadom neked a szabadságot, hogy minden évben biztonságosan kibújhass a hótakarómból. Te leszel a virág, amely a tél végét jelképezi, és bejelenti, hogy közeleg a tavasz. Emiatt örökre különleges leszel.”

És ez így is van a mai napig.